

DECIZIE

21 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul: Iulia Sîrcu

Judecătorii:

Mariana Pitic, Iurie Bejenaru

examinând recursul declarat de către Petru Murzac și Andrei Sîrbu,
în pricina civilă la cererea introductivă a Inspectoratului Fiscal de Stat pe
raionul Ialoveni privind intentarea procesului de insolabilitate față de Cooperativa
Agricolă de Producere „Sivcar”,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2016, prin
care a fost stabilită remunerația administratorului provizoriu al debitorului
Cooperativa Agricolă de Producere „Sivcar”- Purcel Igor pentru perioada
provizorie în mărime de 10000 lei și cheltuielile aferente în mărime de 1081,50 lei,
și încasată remunerația administratorului provizoriu al debitorului Cooperativa
Agricolă de Producere „Sivcar”- Purcel Igor pentru perioada provizorie în mărime
de 10000 lei și cheltuielile aferente în mărime de 1081,50 lei în mod solidar din
contul membrilor organelor de conducere a debitorului Cooperativa Agricolă de
Producere „Sivcar” și anume: administrator/asociat Sarain Vladimir Dmitrii,
fondatorii/asociați Murzac Petru Haralampie, Sîrbu Andrei Alexandru, Volcov
Dmitrii Afanasie, Volcov Afanasie Afanasie, Sarain Ina Vladimir, Sarain Sergiu
Vladimir în beneficiul administratorului provizoriu debitorului Cooperativa
Agricolă de Producere „Sivcar”- Purcel Igor,

c o n s t a t ă :

La 06 iulie 2016, creditorul Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Ialoveni a
depus în instanța de judecată cerere introductivă privind declararea debitorului
CAP „Sivcar” în stare de insolabilitate și intentarea procesului de insolabilitate
față de CAP „Sivcar” pe motivul incapacității de plată.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 iulie 2016 a fost admisă spre
examinare cererea introductivă și instituită perioada de observație a debitorului, iar
în calitate de administrator provizoriu a fost numit Igor Purcel.

La 12 septembrie 2016, Igor Purcel a depus instanței de insolabilitate cerere
prin care a solicitat aprobarea remunerației pentru perioada provizorie în mărime
de 16800,00 lei și compensarea cheltuielilor aferente în mărime de 1081,50 lei.

În motivarea cererii înaintate administratorul provizoriu Igor Purcel a indicat
că, pentru exercitarea atribuțiilor stabilite conform prevederilor art. 25 alin. (5) lit.
i) al Legii insolabilității nr. 149/2012 și a încheierii instanței de insolabilitate
administratorul provizoriu are dreptul la remunerație și la repararea cheltuielilor

aferente, iar conform, alin. (6) al aceluiași articol din aceeași lege stabilește că cuantumul de remunerare a administratorului provizoriu îl stabilește instanța de insolvență în mărime fixă.

Menționează că remunerația sa, în sumă totală de 16800 lei, pe parcursul derulării perioadei provizorii urmează a fi calculată și încasată în temeiul Hotărârii Guvernului RM nr. 743 din 11 iunie 2002 cu privire la salarizarea angajaților din unitățile cu autonomie financiară, Hotărârii Guvernului nr. 488 din 20 aprilie 2016 cu privire la salariul tarifar pentru categoria I de calificare a angajaților din unitățile cu autonomie financiară, Legea salarizării nr. 847 din 14 februarie 2002 precum și în temeiul art. 32 alin. (1) din Legea insolvenței cheltuielile judiciare aferente perioadei de observare a debitorului privat în sumă totală de 1081,50 lei.

Prin urmare solicită administratorul provizoriu CAP „Sivcar”, Igor Purcel de a încasa în mod solidar din contul membrilor organelor de conducere ai CAP „Sivcar” și anume: administrator/asociat Sarain Vladimir Dmitrii, fondatorii/asociați Murzac Petru Haralampie, Sîrbu Andrei Alexandru, Volcov Dmitrii Afanasie, Volcov Afanasie Afanasie, Sarain Ina Vladimir, Sarain Sergiu Vladimir în beneficiul administratorului provizoriu debitorului CAP „Sivcar”- Purcel Igor onorariul administratorului provizoriu CAP „Sivcar” în mărime de 16800 lei, cheltuielile aferente perioadei de observație în cuantum de 1081,50 lei, în total suma de 17881,50 lei.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2016 a fost admisă parțial cererea administratorului provizoriu al debitorului CAP „Sivcar”, Purcel Igor privind încasarea remunerației și a cheltuielilor aferente. A fost stabilită remunerația administratorului provizoriu al debitorului CAP „Sivcar”- Purcel Igor pentru perioada provizorie în mărime de 10000 lei și cheltuielile aferente în mărime de 1081,50 lei, și încasată remunerația administratorului provizoriu al debitorului CAP „Sivcar”- Purcel Igor pentru perioada provizorie în mărime de 10000 lei și cheltuielile aferente în mărime de 1081,50 lei în mod solidar din contul membrilor organelor de conducere a debitorului CAP „Sivcar” și anume: administrator/asociat Sarain Vladimir Dmitrii, fondatorii/asociați Murzac Petru Haralampie, Sîrbu Andrei Alexandru, Volcov Dmitrii Afanasie, Volcov Afanasie Afanasie, Sarain Ina Vladimir, Sarain Sergiu Vladimir în beneficiul administratorului provizoriu debitorului CAP „Sivcar”-Purcel Igor.

La 29 noiembrie 2016, Petru Murzac și Andrei Sîrbu au declarat recurs împotriva încheierii instanței de insolvență, cerând admiterea recursului, casarea încheierii în privința lor și emiterea în această parte a unei noi încheieri de respingere a cererii administratorului provizoriu de încasare în mod solidar a remunerației și cheltuielilor aferente.

Recurenții, Petru Murzac și Andrei Sîrbu în motivarea recursului și-a exprimat dezacordul cu încheierea instanței de insolvență din 15 septembrie 2016, deoarece din septembrie 2009 nu mai sunt membri ai CAP „Sivcar” și nu poartă răspundere pentru activitatea de mai departe a cooperativei agricole de producere „Sivcar”, iar pentru perioada anilor 2007-2009 a expirat termenul prescripției extinctive.

La fel, solicită recurenții repunerea în termen a recursului, deoarece la 06 octombrie 2016 au recepționat copia de pe încheierea contestată și au considerat o

eroare mențiunea privind încasarea remunerației și cheltuielilor aferente inclusiv din contul lor, arătați ca fondatori/asociați al CAP „Sivcar”. Însă, la 10 noiembrie 2016 în adresa lor a parvenit copia titlului executoriu eliberat la 31 octombrie 2016 prin care se dispune încasarea silită, inclusiv din contul lor și în legătură cu aceasta solicită repunerea în termen a cererii de recurs calculând termenul de depunere a recursului din data recepționării titlului executoriu.

Studiind recursul și actele administrate în speță, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge cererea privind repunerea recursului în termen, iar recursul urmează a fi respins ca fiind depus în afara termenului legal, din considerentele ce urmează.

Conform art.1 alin.(4) din Legea insolvenței nr.149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Conform art.8 alin.(1) din Legea insolvenței nr.149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

În speță, încheierea recurată a fost emisă de instanța de insolvență la 15 septembrie 2016 (f.d.34-35). Recurenții Petru Murzac și Andrei Sîrbu au recepționat încheierea contestată la 06 octombrie 2016, fapt confirmat de ultimii în cererea de recurs, cu toate acestea cererea de recurs împotriva încheierii date a fost depusă la 29 noiembrie 2016 (f.d.37), adică cu omiterea termenului de declarare a recursului.

Conform art.110 Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Prin prisma art.116 Codul de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. Acest termen poate fi restabilit, cu examinarea recursului în fond, dacă persoanele îndreptățite solicită acest lucru și dacă prezintă probe veridice, care vin să confirme imposibilitatea de depunere a recursului în termen. Însă, din oficiu acest termen nu poate fi restabilit.

Instanța de recurs reține că recurenții odată cu depunerea cererii de recurs au solicitat repunerea în termenul de declarare a recursului invocând că la data recepționării încheierii contestate, la 06 octombrie 2016, au considerat o eroare a instanței includerea lor în lista asociaților întreprinderii debitoare, ca ulterior la 10 noiembrie 2016 să recepționeze titlul executoriu privind încasarea din contul lor a remunerației administratorului provizoriu.

Prin urmare, argumentul recurenților precum că au considerat o eroare a instanței includerea lor în lista asociaților CAP „Sivcar” și încasarea din contul lor a remunerației administratorului provizoriu și că termenul de declarare a recursului urmează a fi calculat de la data recepționării titlului executoriu 10 noiembrie 2016, Colegiul îl consideră ca fiind declarativ și neîntemeiat, ori aceștia au făcut

cunoștință cu încheierea instanței de insolabilitate din 15 septembrie 2016 la data de 06 octombrie 2016, fapt recunoscut de recurenți în recursul declarat.

În conformitate cu prevederile art. 56 alin. (3) și art. 61 alin.(1) CPC, participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare. Buna-credință prezumă că partea este obligată la intervale rezonabile de timp să manifeste diligență și să se intereseze de soarta dosarelor despre care cunosc cu certitudine că se află pe rolul instanței cu participarea lor și să respecte termenele prevăzute de lege.

În conformitate cu art. 113 alin. (1) CPC, dreptul de a efectua actul de procedură încetează o dată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța judecătorească (judecător).

Prin urmare, ținând cont de faptul că prezentul recurs a fost declarat abia la 29 noiembrie 2016, adică cu încălcarea evidentă a termenului prevăzut de lege, fără a fi indicat vre-un motiv justificativ în vederea argumentării omiterii termenului legal, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Petru Murzac și Andrei Sîrbu urmează a fi respins că fiind depus în afara termenului legal.

Instanța de recurs accentuează că o asemenea soluție este compatibilă cu standardele înserate în textul art.6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, încuviințarea exercitării unei căi ordinare în urma rămânerii definitive a actului jurisdicțional valabil adoptat în lipsa unor circumstanțe fundamentale și obligatorii, ar însemna de fapt încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a drepturilor cetățenilor părți la un proces echitabil.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în speța Melnic vs Moldova din 14 noiembrie 2006, definitivă din 14 februarie 2007, precum și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Ponomaryov vs Ucraina (hotărârea din 03 aprilie 2008, definitivă din 29 septembrie 2008), unde se notează că deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o soluție care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Prin urmare, având în vedere că cererea de recurs a fost depusă în afara termenului legal, fără a solicita repunerea în termen, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de repunere în termen a recursului și a respinge recursul depus de Petru Murzac și Andrei Sîrbu ca fiind tardiv.

În conformitate cu art. 428, art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge cererea lui Petru Murzac și Andrei Sîrbu privind repunerea în termen a recursului.

Se respinge recursul declarat de către Petru Murzac și Andrei Sîrbu ca fiind depus în afara termenului legal.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecătorul:

Iulia Sîrcu

Judecătorii:

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru